

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ve-natata el Hoshen ha-mishpat et ha-Urim ve-et ha-Tumim

saviv le-Shulhan 'arukh ... Yeshu'a Valq z.ts.l. ba'al sefer Me'irat 'enayim
... Shabetai Kohen z.ts.l. ba'al Sifte Kohen ... ve-nilveh la-hem ... David
ha-Levi z.ts.l. ... Ture zahav ... ito mehubar ... Tsevi ha-nikra be-fi kol
Hakham Tsevi ... be-hagahotav ... asinu zar ... la-shulhan

Karo, Yosef

יֵסוּי, וְרֵאק

Homburg vor der Höhe, [5]502 [1741/1742]

הניבג תוכלה

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11244)

ט טס בנחמ'ס : (ה) אם לקח מנכח מפורסם כו' עיין במ"ע פ"א ק"ו
וכ"ל העור עד דמס כחמתי דמתי לטכרת הרמב"ם הג"ל עיין מורת דמיוס
כמס הרמב"ן מהלוקח לבגול כו' א"כ כ"ל הר"מ והמ"ע והכ"ל לקחן מ"כ כ"כ ס"ג
ול"כ הכ"י להרמב"ם אף בגנב שאינו מפורסם כריך הלוקח להתיר
לבעלים היתרון בדמי אוניו על
דמי לקיחתו אף שקנהו ביאוס
והינו רשות והאינו כולס על
המחבר שכתב להרמב"ם אין
הלוקח מחזיר כלום בגנב שאינו
מפורסם ואינו אומר כולס על
כדת השינו עליו כי הדין עם
המחבר והגידתא שמתאם כמפרי
הרמב"ם ואם לא ה"ו נכח מפורס'
אזינו כותן כלל לא חסן ולא דמיוס
כו' הוא אמת (וכ"כ ה"ה)
שזאת הנידחא בהרמב"ם היא
בדוקה) דלמתי' נש"ם פרק
חוקת הבתים (דף מ"ד ע"א)
וכן כתבו כל הפוסקים (ובחי
שכתבאר לעיל ס"ל ע"ו בע"ק י"ו)
והרמב"ם גופי' ר"ס ע"ו ו"הכל"ו
עדות דלס מחבר הגנול שדה ללנו
אין הגנול וכו' להעיד עליוס
שנוגע בערות שיוטאנה מוד
הלוקח אבל אם מחבר הגנול על'
מיעד עליוס שהרי אין פליטו
קורת לבגול לעולם שכבר קט'
הליקח ביאוס והינו רשות ואם

ט אבר' מחזיר רמיים ז (ה) אם לקח מנכח
מפורסם (ו) וי"ל דאין כריך ליתן לו דמיס דקנה
לנמתי) טור כמס ל"ו וכ"כ כמס רש"י ר"כ"כ (נ"ח) ואם לא
היה גנב מפורסם ה' אינו כותן כלל לא הפיץ ולא
דמיס מפני תקנת השוק כמו שיכתבאר בסיומן ע"ו :
ד אין נקרא שינוי רשות אלא במוכר או כותן אבל
אם מת והורשו והורו לבניו לא ה' רשות יורש
לאו רשות לוקח דמי ויתבאר בס"י שם י"א ושם
יתבאר עוד איזה נקרא שינוי רשות :

ט טס בנחמ'ס : (ה) אם לקח מנכח מפורסם כו' עיין במ"ע פ"א ק"ו
וכ"ל העור עד דמס כחמתי דמתי לטכרת הרמב"ם הג"ל עיין מורת דמיוס
כמס הרמב"ן מהלוקח לבגול כו' א"כ כ"ל הר"מ והמ"ע והכ"ל לקחן מ"כ כ"כ ס"ג
ול"כ הכ"י להרמב"ם אף בגנב שאינו מפורסם כריך הלוקח להתיר
לבעלים היתרון בדמי אוניו על
דמי לקיחתו אף שקנהו ביאוס
והינו רשות והאינו כולס על
המחבר שכתב להרמב"ם אין
הלוקח מחזיר כלום בגנב שאינו
מפורסם ואינו אומר כולס על
כדת השינו עליו כי הדין עם
המחבר והגידתא שמתאם כמפרי
הרמב"ם ואם לא ה"ו נכח מפורס'
אזינו כותן כלל לא חסן ולא דמיוס
כו' הוא אמת (וכ"כ ה"ה)
שזאת הנידחא בהרמב"ם היא
בדוקה) דלמתי' נש"ם פרק
חוקת הבתים (דף מ"ד ע"א)
וכן כתבו כל הפוסקים (ובחי
שכתבאר לעיל ס"ל ע"ו בע"ק י"ו)
והרמב"ם גופי' ר"ס ע"ו ו"הכל"ו
עדות דלס מחבר הגנול שדה ללנו
אין הגנול וכו' להעיד עליוס
שנוגע בערות שיוטאנה מוד
הלוקח אבל אם מחבר הגנול על'
מיעד עליוס שהרי אין פליטו
קורת לבגול לעולם שכבר קט'
הליקח ביאוס והינו רשות ואם

שנה השביחה הגניבה ביד הגנב וכו' עינים

(א) היתה הגניבה ביד הגנב והשביחה
מאיליה (ב) כותן כבשה בשביחה מעוברת
בשעת גניבה וילדה או שהיתה טעונה בשעת גניבה
וגזזה א גמשלם אותה ואת גזוזתיה ואת ולדותיה
ואם אחר יאוש ולדה וגזוזת ב (ג) למשלם
כשעת הגניבה ה הוציא עליה והשביחה כנון שפטמה
הרי השבה של גנב אפילו לפני יאוש וכשחזיר הגנב
נושל השבה מהבעלים
הנה (ד) וי"ל דלפניו שנת מאיליה יהא של גנב אפי'
קודם

(א) היתה הגניבה ביד הגנב והשביחה
מאיליה (ב) כותן כבשה בשביחה מעוברת
בשעת גניבה וילדה או שהיתה טעונה בשעת גניבה
וגזזה א גמשלם אותה ואת גזוזתיה ואת ולדותיה
ואם אחר יאוש ולדה וגזוזת ב (ג) למשלם
כשעת הגניבה ה הוציא עליה והשביחה כנון שפטמה
הרי השבה של גנב אפילו לפני יאוש וכשחזיר הגנב
נושל השבה מהבעלים
הנה (ד) וי"ל דלפניו שנת מאיליה יהא של גנב אפי'
קודם

שנה

ט טס בנחמ'ס : (ה) אם לקח מנכח מפורסם כו' עיין במ"ע פ"א ק"ו
וכ"ל העור עד דמס כחמתי דמתי לטכרת הרמב"ם הג"ל עיין מורת דמיוס
כמס הרמב"ן מהלוקח לבגול כו' א"כ כ"ל הר"מ והמ"ע והכ"ל לקחן מ"כ כ"כ ס"ג
ול"כ הכ"י להרמב"ם אף בגנב שאינו מפורסם כריך הלוקח להתיר
לבעלים היתרון בדמי אוניו על
דמי לקיחתו אף שקנהו ביאוס
והינו רשות והאינו כולס על
המחבר שכתב להרמב"ם אין
הלוקח מחזיר כלום בגנב שאינו
מפורסם ואינו אומר כולס על
כדת השינו עליו כי הדין עם
המחבר והגידתא שמתאם כמפרי
הרמב"ם ואם לא ה"ו נכח מפורס'
אזינו כותן כלל לא חסן ולא דמיוס
כו' הוא אמת (וכ"כ ה"ה)
שזאת הנידחא בהרמב"ם היא
בדוקה) דלמתי' נש"ם פרק
חוקת הבתים (דף מ"ד ע"א)
וכן כתבו כל הפוסקים (ובחי
שכתבאר לעיל ס"ל ע"ו בע"ק י"ו)
והרמב"ם גופי' ר"ס ע"ו ו"הכל"ו
עדות דלס מחבר הגנול שדה ללנו
אין הגנול וכו' להעיד עליוס
שנוגע בערות שיוטאנה מוד
הלוקח אבל אם מחבר הגנול על'
מיעד עליוס שהרי אין פליטו
קורת לבגול לעולם שכבר קט'
הליקח ביאוס והינו רשות ואם

שנה א משל' אמת וכו' הרמב"ם ס"ל לידה גזזה לא משכמו

שנה א משל' אמת וכו' הרמב"ם ס"ל לידה גזזה לא משכמו
שינוי לקיחתו וק' כהה"ל השנת ע"י דה"ל כשינוי החי'
דהרי קורה להיות מעוברת ושעונה מניוה ויהא אפי' כשעברה אלא
הגנב גם ילדה אלא ס"ל להרמ"בם דלא קט' וכל' השור כהדין
בשני ומ"ם משלם אותה ל' דק' קודם משלם דמשע דנותן דמי' בעדה
חל' טול' הכבש בעיניו כיון שלא קטלה כשינוי והיא' שכתב מור"ם
ס"ל כשחזרה להיות מעוברת או שעונה גזזה ה"ל כפי' תדעות
ול' מיקרי שינוי הקור' אלא משכמו שינוי גזוזת הוא של גזוזת
הכבשה בעינה תשאלה בידו שקטלה כשינוי אלא משלם להגנב
דמיה : ב משלם כשעת גניבה מ"ל אם היתה טעונה קלח' כע'
גניבה וכשעברה ביד הגנב נדר שנתכ' כניוה וכו' דה"ל דהרמב"ם
מתקן דכל שעריון לא גזזה וילדה דלא בההמה עם הנווה והולד
כריך להחזיר להגנב והגנב כריך ליתן להגנב דמי השבח ששכח
ביד הגנב ואם כל' הגזזה כתגדל' מיוס אלא ליד גנב כריך לשלם
לגנב כל' הגנב דמיים ואם כבר ילדה אלא הגנב אינו מחזיק הגנב
גם כשדה חג' וילדה והוא כותן דמי השבח כמו שהיה כע' הגניבה
להגנב ועש"ל מ"ם עוד בזה תלוקי דמי' ל' דע' הרמב"ם בהשני'
לאחר

שנה א משל' אמת וכו' הרמב"ם ס"ל לידה גזזה לא משכמו
שינוי לקיחתו וק' כהה"ל השנת ע"י דה"ל כשינוי החי'
דהרי קורה להיות מעוברת ושעונה מניוה ויהא אפי' כשעברה אלא
הגנב גם ילדה אלא ס"ל להרמ"בם דלא קט' וכל' השור כהדין
בשני ומ"ם משלם אותה ל' דק' קודם משלם דמשע דנותן דמי' בעדה
חל' טול' הכבש בעיניו כיון שלא קטלה כשינוי והיא' שכתב מור"ם
ס"ל כשחזרה להיות מעוברת או שעונה גזזה ה"ל כפי' תדעות
ול' מיקרי שינוי הקור' אלא משכמו שינוי גזוזת הוא של גזוזת
הכבשה בעינה תשאלה בידו שקטלה כשינוי אלא משלם להגנב
דמיה : ב משלם כשעת גניבה מ"ל אם היתה טעונה קלח' כע'
גניבה וכשעברה ביד הגנב נדר שנתכ' כניוה וכו' דה"ל דהרמב"ם
מתקן דכל שעריון לא גזזה וילדה דלא בההמה עם הנווה והולד
כריך להחזיר להגנב והגנב כריך ליתן להגנב דמי השבח ששכח
ביד הגנב ואם כל' הגזזה כתגדל' מיוס אלא ליד גנב כריך לשלם
לגנב כל' הגנב דמיים ואם כבר ילדה אלא הגנב אינו מחזיק הגנב
גם כשדה חג' וילדה והוא כותן דמי השבח כמו שהיה כע' הגניבה
להגנב ועש"ל מ"ם עוד בזה תלוקי דמי' ל' דע' הרמב"ם בהשני'
לאחר

שנה

ט טס בנחמ'ס : (ה) אם לקח מנכח מפורסם כו' עיין במ"ע פ"א ק"ו
וכ"ל העור עד דמס כחמתי דמתי לטכרת הרמב"ם הג"ל עיין מורת דמיוס
כמס הרמב"ן מהלוקח לבגול כו' א"כ כ"ל הר"מ והמ"ע והכ"ל לקחן מ"כ כ"כ ס"ג
ול"כ הכ"י להרמב"ם אף בגנב שאינו מפורסם כריך הלוקח להתיר
לבעלים היתרון בדמי אוניו על
דמי לקיחתו אף שקנהו ביאוס
והינו רשות והאינו כולס על
המחבר שכתב להרמב"ם אין
הלוקח מחזיר כלום בגנב שאינו
מפורסם ואינו אומר כולס על
כדת השינו עליו כי הדין עם
המחבר והגידתא שמתאם כמפרי
הרמב"ם ואם לא ה"ו נכח מפורס'
אזינו כותן כלל לא חסן ולא דמיוס
כו' הוא אמת (וכ"כ ה"ה)
שזאת הנידחא בהרמב"ם היא
בדוקה) דלמתי' נש"ם פרק
חוקת הבתים (דף מ"ד ע"א)
וכן כתבו כל הפוסקים (ובחי
שכתבאר לעיל ס"ל ע"ו בע"ק י"ו)
והרמב"ם גופי' ר"ס ע"ו ו"הכל"ו
עדות דלס מחבר הגנול שדה ללנו
אין הגנול וכו' להעיד עליוס
שנוגע בערות שיוטאנה מוד
הלוקח אבל אם מחבר הגנול על'
מיעד עליוס שהרי אין פליטו
קורת לבגול לעולם שכבר קט'
הליקח ביאוס והינו רשות ואם

שנה א קנה הגנול קנה אמת וכו' הרמב"ם ס"ל לידה גזזה לא משכמו

שנה א קנה הגנול קנה אמת וכו' הרמב"ם ס"ל לידה גזזה לא משכמו
ידענא מה מילוקי'ס בזה מ"ם ילדה וגם על הרב המ' קשה כן והלא' ל' ל' כתב חל' דהוא אסמ' לומר כן דמשלם
וילדה גזוזתיה היינו כמו פרס העומדת לילד א"ע' שקנה ומ"ם א"כ חזר בו מ"ם הרמב"ם גמיה לקחן כהלכות גזזה וז"ל קשה
ג"כ על הרב המ' שכתב שפשוט הוא שבנות הרמב"ם כשהיתה מעוברת בשעת גניבה ואין כן מקום להשבע עכ"ל דהרי הרמב"ם גמיה
כתב כמ' מ"ה גזזה וז"ע' שכתבארה או טעונה ביד הגנול והואיל ולא תתיאשו ובעלים ולא כשתינת הגזזה היא כרשות בעלים עדיין
עכ"ל וכן על המחבר שכתב ג"כ כמ' ס"ם כ"כ הרמב"ם דה' גנבה ע"ש וכל' השור כותן בשניו הרמב"ם אפילו כ"ו גזברה או
כשעברה וכן משמע מש"ל הרמב"ם דה' גנבה ע"ש וכל' השור כותן בשניו הרמב"ם אפילו כ"ו גזברה או
כו' מיהו מ"ם השור כמס הרמב"ם דהספר והולד לגנב תמיה לו מ"ל' סא ובמ"ם ל' משמע כן דהא כתב דנין ההמה ל' קנה חל' ל' אלא
בשינוי וכיון דהרמב"ם לא תשוב לזה הוא שינוי א"כ פשיטא ל' דריך להחזיר גוף הפרס ודו"ק : (ד) וי"ל דמ"ם שכתב הגזזה חל' ל' אלא
כו' ל' הר"ם מומנס דפשיטא דאף ה' המ' וביערתו לא פליגי אהרמב"ם חל' להחזיר גוף הפרס ודו"ק : (ד) וי"ל דמ"ם שכתב הגזזה חל' ל' אלא
ג"כ יאוש בעלים ותיקוניו מ"ל' דהוי שינוי אלא פשיטא בשבח דע"מ' סא חל' ל' אלא חל' ל' גזזה וז"ל דהוי שינוי וז"ל הכי כריך
לקיני וגם הרקיה שהגיה הרב המגיד מפרק המפקיד עם מיירי כהדין בשבח שגזוזת כן וילדה גזוזת ע"ש כפרק המפקיד וז"ל דגם
הר"ב ה"ק אפי' שבת הגז' חל' ל' כן וילדה גזוזת חסוב שינוי והוא של הגנב אפילו קודם יאוש וכל' הע"ל וז"ל וי"ל דמ"ם שכתב הגז' חל' ל' אלא

שנה א קנה הגנול קנה אמת וכו' הרמב"ם ס"ל לידה גזזה לא משכמו
ידענא מה מילוקי'ס בזה מ"ם ילדה וגם על הרב המ' קשה כן והלא' ל' ל' כתב חל' דהוא אסמ' לומר כן דמשלם
וילדה גזוזתיה היינו כמו פרס העומדת לילד א"ע' שקנה ומ"ם א"כ חזר בו מ"ם הרמב"ם גמיה לקחן כהלכות גזזה וז"ל קשה
ג"כ על הרב המ' שכתב שפשוט הוא שבנות הרמב"ם כשהיתה מעוברת בשעת גניבה ואין כן מקום להשבע עכ"ל דהרי הרמב"ם גמיה
כתב כמ' מ"ה גזזה וז"ע' שכתבארה או טעונה ביד הגנול והואיל ולא תתיאשו ובעלים ולא כשתינת הגזזה היא כרשות בעלים עדיין
עכ"ל וכן על המחבר שכתב ג"כ כמ' ס"ם כ"כ הרמב"ם דה' גנבה ע"ש וכל' השור כותן בשניו הרמב"ם אפילו כ"ו גזברה או
כשעברה וכן משמע מש"ל הרמב"ם דה' גנבה ע"ש וכל' השור כותן בשניו הרמב"ם אפילו כ"ו גזברה או
כו' מיהו מ"ם השור כמס הרמב"ם דהספר והולד לגנב תמיה לו מ"ל' סא ובמ"ם ל' משמע כן דהא כתב דנין ההמה ל' קנה חל' ל' אלא
בשינוי וכיון דהרמב"ם לא תשוב לזה הוא שינוי א"כ פשיטא ל' דריך להחזיר גוף הפרס ודו"ק : (ד) וי"ל דמ"ם שכתב הגזזה חל' ל' אלא
כו' ל' הר"ם מומנס דפשיטא דאף ה' המ' וביערתו לא פליגי אהרמב"ם חל' להחזיר גוף הפרס ודו"ק : (ד) וי"ל דמ"ם שכתב הגזזה חל' ל' אלא
ג"כ יאוש בעלים ותיקוניו מ"ל' דהוי שינוי אלא פשיטא בשבח דע"מ' סא חל' ל' אלא חל' ל' גזזה וז"ל דהוי שינוי וז"ל הכי כריך
לקיני וגם הרקיה שהגיה הרב המגיד מפרק המפקיד עם מיירי כהדין בשבח שגזוזת כן וילדה גזוזת ע"ש כפרק המפקיד וז"ל דגם
הר"ב ה"ק אפי' שבת הגז' חל' ל' כן וילדה גזוזת חסוב שינוי והוא של הגנב אפילו קודם יאוש וכל' הע"ל וז"ל וי"ל דמ"ם שכתב הגז' חל' ל' אלא

מחל'ו

